

Stytte taler paa sit Partis Begne. Det findes jo nemlig blive afgørende for adstillinge Medlemmer her i Salen, der ganske vist i alt væsentlig dele de Betjeneligheder, som det ørste Medlem udtalte med Hensyn til den Formulering og det Princip, der nu er nedlagt i Loven, saaledes som den vil komme til at foreligge, navnlig hvis ændringsforslagene vedtages, idet nemlig adstillinge Medlemmer kunne reasontere saaledes — og da jeg selv hører til disse Medlemmer, kan jeg maaest tale paa flere Begrænse, naar jeg siger, at vi ønske ganske vist ikke at faa Loven vedtaget i den Stiftelse, med den Slags Principper, med den Slags Bestemmelser, som her er fremsat af Flertallet, hvis vi ønskede det, vilde vi jo naturligvis have været med til at stille disse Forslag, men paa den anden Side have vi en saa stærk Følelse af, at den offentlige Prostitution, saaledes som den nu er ordnet, er en virkelig Samfundsstade, er til saa stor Fordærv, at vi ønske ikke at være nede til nu at faa Døfstelen af denne Sag ihjel. Vi vide jo fra tidligere Behandlinger, at den højstærede Justitsminister er i alt væsentligt vel forsynet med den nuværende Ordning, at han mener, at alle berettigede Hensyn ere tagne ved den. Jeg tror ikke, at Flertallet i denne Sal har denne Opfatelse, og det Forslag, som er stillet af et Flertal her i Tinget, gaar jo i alle Tilfælde ud paa at udtale en bestemt Fordomstilfælde af den offentlige Prostitution i dens nuværende Ordning. Det er derfor, at de Medlemmer af dette Ting, der følede sig vedtægningen af den offentlige Prostitution i dens nuværende Ordning, at den er et stort Onske, som vi maa bort fra, uden at vi derfor ere komne til Almædighed over, at hviller Bei, vi kunne komme bort derra, vi kunne ikke godt følge det ørste Medlem for Københavns 2den Valgtræs i at hindre det foreliggende Lovforslag fra at komme over i Landstinget. Vi maa ønske, at Døfstelen af denne Sag bliver fortset, selv om Forslaget gaar her fra Foletinget i en Stiftelse, som vi illt kunne være fornøjede med, og derfor vil jeg i alt Fald være nærmest tilbøjelig til at stemme for dette Forslags Vedtagelse, ganske vist med mange Betjeneligheder; enhver, der har hørt mit tidlige Udtalelse i denne Sag, vil vide, at mitt Opfattelse gaar i en væsentlig anden Retning end den, der i alle Tilfælde for en løselig Betragtning ligger i de stillede ændringsforslag. Men anderledes er Sag'en, naar Spørgsmålet kommer til at staa derpaa. Skulle vi nu standse Debatten om dette Spørgsmål, skulle vi lønne Ordføreren i denne Sag for det store Arbejde, han har

lagt i denne Sag, og for den Sver og Ridderhed, han har vist for den, med nu at slaa dette tilorden og hindre det andet Ting i at komme til at udtales sig, og jeg kan da ikke komme til andet Resultat, end at vi deri vilde handle forstert. Jeg tror, at Forslaget, selv om det bliver i en Form, der er meget usikker, bør sendes over til det andet Ting, for at ørste Medlemmer af det andet Ting ogsaa funne komme til at udtale sig om denne Sag, og for at den højstærede Justitsminister kan komme til at faa et Indtryk af, om det funger Foletinget, der har den Opsattelse, at den offentlige Prostitution i dens nuværende Stiftelse er noget, som vi maa bort fra, eller om denne Opsattelse skulde finde en Raadann Tilslutning ogsaa i det andet Ting, at den højstærede Justitsminister derved funde føle sig drevet til, tvunget til at tage hele dette Spørgsmål op til alvorlig Overvejelse og foranledige en Revision af den betraende Lovgivning. Det er under dette Synspunkt, at jeg, i ethvert Fald foreløbigt, hvis der ikke danner helt ny Momenter op, den fulgende Debat, vil være tilbøjelig til selv at stemme for Oversendelsen af dette Forslag til Landstinget og anbefale Tinget at gøre det samme.

Jeg vil endnu fun i Anledning af entete Bemærkninger, som det ørste Medlem for Københavns 2den Valgtræs fremsat med, sige, at jeg tror, at det ørste Medlem har fuldstændig Ret i Modsatning til den ørste Ordfører deri, at i andre europæiske Lande gaar man helt andre Veje; at det ikke er den Bei, der er angivet i ændringsforslagene, man gaar. Andre Lande har man den samme Opsattelse, som jeg er vis paa er gældende her i dette Ting, at Prostitutionen under de former, under hvilke den hidtil har facet Lov til at leve ikke kan blive ved at bestaa og ikke bør blive ved at bestaa, men jeg tror ganske vist, at man der søger ind paa andre Veje. Naar den ørste Ordfører gentagne Gange fremhævede England, ja overser det ørste Medlem fuldstændig, at i England er det et aldeles rit Etapperv, at i England har Spørgsmålet i mange Aar, aldeles ikke staet paa, om man skal ved Straffebestemmelser forfölge Urugtsenhver, aldeles ikke. Det har staet paa, om Staten skal autorisere det, men det er noget helt andet, og derfor er jeg enig med den ørste Ordfører, at Autorisationen maa vi bort fra, men forfølgelserne kan jeg i den foreliggende Form ikke være med til. Endnu fal jeg fungere en tort Bemærkning til det ørste Medlem for Københavns 2den Valgtræs om